

[Peter Larsen.]

Jeg skal ikke her ved anden behandling, hvor fristende det end kunne være, gå ind i en drøftelse af de spørgsmål, som er nævnt i betænkningen vedrørende andre sider af åndssvageforsorgens arbejde. Der er mange positive træk i disse nye tanker, men jeg mener, at selv om vi her står over for en udvikling, som vi fra venstres side må stille os positivt over for, er der tale om problemer, som må drøftes, og som man ikke uden videre kan tage med ind ved gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Der er tale om helt nye veje og midler, som jeg mener må drøftes og overvejes, inden man kan tage de fornødne skridt; denne fremtidige drøftelse er vi fra venstres side positivt indstillet over for.

Nu drejer det sig om det fynske forsorgscenter, og jeg skal ganske kort slutte med at anbefale lovforslaget på venstres vegne.

Chr. R. Christensen: Allerede ved første behandling af lovforslaget havde vi indtryk af, at det var en omfattende lovgivning, vi her stod over for. Alene etableringskostningerne for det fynske forsorgscenter vil andrage omkring 55 mill. kr. Under udvalgsarbejdet har vi fået dette indtryk forstærket ganske overordentlig meget, idet der nu er skabt klarhed over, at driften af dette forsorgscenter nogenlunde vil fordoble udgifterne til den fynske åndssvageforsorg, idet man budgetterer med en driftsudgift på 32,6 mill. kr. Det vil sige, at man regner med, at driften af forsorgscentret vil betyde en udgift på omkring 35.000 kr. pr. barn pr. år. Dette er selv under nutidens forhold en meget anselig udgift, men vi, som har arbejdet i udvalget, har fået indtryk af, at det er nødvendigt at gennemføre en sådan ændring i de fynske forsorgsforhold, og derfor vil vi gerne medvirke til en løsning af problemet.

Vi har, som det allerede er sagt, besigtiget forskellige institutioner dels i omegnen af København, dels på Fyn, og vi er kommet til den opfattelse, at den løsning,

man her peger på, er rimelig, og at den udførelse, man har i sinde at gennemføre, må siges at være både forsvarlig, praktisk og tidssvarende uden at have luksuspræg. Den vil navnlig betyde visse arbejdsmæssige fordele for personalet, hvilket igen kan medvirke til, at man bliver bedre i stand til at få den medhjælp, der er så afgørende for, at arbejdet på disse hjem kan udføres på tilfredsstillende måde, og beholde den medhjælp, som også jeg synes udfører et i mange henseender helt beundringsværdigt arbejde, som jeg føler trang til her fra dette sted at udtrykke min anerkendelse over for. Vi kan ikke overskue enkelthederne, og det er vel heller ikke folketingets opgave; men jeg ser ikke rettere, end at vi må være med at stille bevillinger til rådighed og udtale vor tilslutning til de retningslinjer, der er trukket op.

Man har nævnt slottet Østruplund, og jeg ser en meget væsentlig fordel i at få dette inddraget i projektet, for det første fordi det hurtigt kan stå til rådighed og man hurtigt kan få en hjælp ved at tage Østruplund i brug, og dernæst fordi man kan få en forholdsvis billig etablering af det nye hjem her, selv om jeg må erkende, at det formentlig bliver driftsmæssigt noget for dyrt. Men selv om det er forholdsvis billigt at få startet her, må jeg alligevel have lov til at sige, som det er sagt tidligere, at omkostningerne ved en nødtørftig istandsættelse af Østruplund synes at være temmelig urimelige. 860.000 kr. til en nødtørftig istandsættelse af dette slot er et beløb, som det er svært for menigmand at forstå, et beløb, som har vakt almindelig forbavselse på egnen, og selv om det ved behandlingen her kun må være en enkelthed, der ikke kan få nogen til at ændre standpunkt eller ændre den opfattelse, at det er heldigt at tage Østruplund med ind, kan det ikke nægtes, at hele denne sag har givet det fynske forsorgscenter et omdømme på egnen, som gør, at respekten for statsarbejde i hvert fald ikke er vokset, snarere forringet, og jeg beder ministeren om under